

- 2) Може ли държава членка да ограничи правото на данъчнозадължено лице да приложи предвиденото в член 132, параграф 1, буква е) от Директивата освобождаване, ако това данъчнозадължено лице отговаря на всички условия за прилагане на освобождаването в своята държава членка, но в националните законодателства на държавите членки на другите членове на групата посочената разпоредба е транспонирана с условия, които ограничават възможността на данъчнозадължени лица на други държави членки да прилагат в своята държава членка съответното освобождаване от ДДС?
- 3) Допустимо ли е освобождаването по член 132, параграф 1, буква е) от Директивата по отношение на услуги, предоставени в държавата членка на техния получател, който е данъчно задължено лице по ДДС, когато доставчикът на услугите — данъчнозадължено лице по ДДС, е начислил ДДС за тези услуги в друга държава членка съгласно общия режим, приемайки че ДДС за услугите се дължи в държавата членка на техния получател в съответствие с член 196 от Директивата?
- 4) Трябва ли под „самостоятелна група лица“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква е) от Директивата да се разбира обособено юридическо лице, съществуването на което трябва да се удостоверява със специфично споразумение за създаване на самостоятелната група лица?

Ако отговорът на предходния въпрос е в смисъл, че самостоятелната група лица не трябва да се приема като самостоятелно обособена организация, означава ли това, че самостоятелната група лица е група от свързани предприятия, в която, в рамките на обичайно извършваната икономическа дейност, те взаимно си предоставят услуги в подкрепа на упражняваната от тях търговска дейност, както и че съществуването на такава група може да бъде доказано посредством сключените договори за услуги или документите за трансферни цени?

- 5) Може ли държава членка да ограничи правото на данъчнозадължено лице да приложи предвиденото в член 132, параграф 1, буква е) от Директивата освобождаване от ДДС, когато това данъчнозадължено лице е начислило допълнителна сума за сделките съобразно нормативните изисквания относно прякото данъчно облагане на държавата членка, в която е установено?
- 6) Приложимо ли е освобождаването по член 132, параграф 1, буква е) от Директивата по отношение на получавани услуги с произход от трети страни? С други думи: може ли е член на самостоятелна група лица по смисъла на посочената разпоредба от Директивата, който, в рамките на групата, предоставя услуги на други нейни членове, да бъде данъчнозадължено лице, установено в трета страна?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. от Френската република срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Европейска комисия

(Дело C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize)

Други страни в производството: Carl Schlyter, Европейска комисия, Република Финландия, Кралство Швеция

Искания на жалбоподателя

Френското правителство иска от Съда:

- да отмени решението, постановено от четвърти състав на Общия съд на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Комисия, доколкото с него се отменя решението на Европейската комисия от 27 юни 2012 г., с което се отказва за периода на statu quo достъпа до подробното становище по проект за постановление относно представянето на годишната декларация за вещества, съществуващи под формата на наночастици (2011/673/F), за който ѝ е отправено уведомление от френските власти съгласно Директива 98/34/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г.;
- да върне делото на Общия съд;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата си, подадена на 3 юли 2015 г. френското правителство иска от Съда на Европейския съюз, на основание член 56 от Статута на Съда, да отмени решението, постановено от четвърти състав на Общия съд на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Комисия (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Френското правителство посочва едно-единствено основание за обжалване.

В подкрепа на това основание френското правителство всъщност счита, че Общият съд е допуснал множество грешки в правото що се отнася до квалификацията на процедурата, предвидена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила за информационното общество (наричана по-нататък „Директива 98/34“) и що се отнася до приложението на изключението във връзка със защитата на целта на разследванията, предвидена в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричан по-нататък „Регламент № 1049/2001“).

На първо място френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка в правото като е отказал да квалифицира процедурата, предвидена в Директива 98/34, като разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент 1049/2001.

В това отношение френското правителство отбелязва, първо, че определението на понятието за разследване, дадено от Общия съд в обжалваното решение, не почива на определение, установено в Регламент № 1049/2001, Директива 98/34 или съдебната практика.

Освен това, второ, това определение не е съвместимо с разрешението, прието от осми състав на Общия съд в решението от 25 септември 2014 г., Spirllea/Комисия, по дело T-306/12. В действителност в това решение Общият съд признава, че процедурата, наречена „EU Pilot“, може да бъде квалифицирана като разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. Според френското правителство обаче целите и развитието на процедурата „EU Pilot“ са в голяма степен аналогични на целите и развитието на процедурата, предвидено в Директива 98/34.

Трето, в случай, че Съдът би приел собствено определение за понятието за разследване в обжалваното решение, френското правителство счита, че предвидената в Директива 98/34 процедура отговаря при всички случаи на това определение, предвид неговите цели и развитие.

На второ място, първо, френското правителство счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е разгледал, при условията на евентуалност, че дори ако подробното становище на Комисията е част от разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, оповестяването на този документ не накърнява задължително целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34.

В това отношение френското правителство отбелязва, че жалбоподателят не е изложил нито в първоначалната жалба, нито в репликата или писменото си становище по становищата при встъпване, довода, че ако процедурата, предвидена от Директива 98/34 представлява разследване, оповестяването на обжалвания документ няма да накърни целта на това действие по разследване.

Следователно доколкото разглежданото при условията на евентуалност основание от Общия съд не е било повдигнато от жалбоподателя и се отнася до законосъобразността по същество на обжалваното решение, френското правителство счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е разгледал служебно това основание в точки 84 — 88 от обжалваното решение.

Второ, в обжалваното решение Общият съд е приел, че целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34 е да предотврати приемането от националния законодател на техническо национално правило, което представлява пречка пред свободното движение на стоки или свободното движение на услуги или на свободата на установяване на доставчиците на услуги в рамките на вътрешния пазар (точка 85 от обжалваното решение).

Френското правителство обаче счита, че по този начин Общият съд е направил погрешно ограничително тълкуване на целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34.

Всъщност френското правителство счита, че освен целта за съответствие на националната правна уредба, предвидената с Директива 98/34 процедура преследва също така и цел, свързана с качеството на диалога между Комисията и съответната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.

**Преюдициално запитване от Arbetsdomstolen (Швеция), постъпило на 6 юли 2015 г. — Unionen/
Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Дело C-336/15)

(2015/C 311/34)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Arbetsdomstolen

Страни в главното производство

Ищец: Unionen

Ответници: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB